

El pont del Dimoni

La lluita per reconstruir el signe d'identitat del barri

Ja fa quasi 48 anys que no existeix físicament, però el seu valor simbòlic és incontestable i s'ha convertit en el signe d'identitat de Santa Eugènia. El pont del Dimoni, que va ser desmuntat el juliol del 1968 a causa de les noves necessitats de canalització del riu Güell, forma part des de llavors de l'imaginari col·lectiu del barri, que cada cop veu més a prop la possibilitat de recuperar-lo.

JOSEP PASTELLS > TEXT

«Malgrat que el pont del Dimoni no existeix, tothom el té molt present», destaca Ramon Macaya, president de l'Associació de Veïns de Santa Eugènia de Ter. «És el pal de paller entorn del qual es generen altres reivindicacions i, per tant, té molt a veure amb els problemes socials i amb l'autoestima del barri», afegeix. La reconstrucció del pont, reclamada insistentment des de fa més de trenta anys, continua fent-se esperar, però els eugenienços no pensen defallir, i confien que podrà ultimar-se durant aquest mandat. De moment, ja s'ha enllestit el projecte, redactat per l'arquitecte Ramon Ripoll i pressupostat en 510.000 euros. «A banda dels 80.000 euros que ha costat el projecte, s'ha aprovat una primera partida de 50.000 euros. I tots els partits polítics de l'Ajuntament de Girona han adquirit el compromís electoral de tirar-ho endavant», destaca Macaya. El Consistori, però, ja s'havia compromès a rehabilitar el pont, per

AJUNTAMENT DE GIRONA. GROU [DESCONEGUT]

unanimitat de tots els grups, en els plens municipals de l'11 de març de 1981 i del 14 de setembre de 2010.

«No pensem caure en la resignació ni en l'escepticisme. Estic segur que

>> *El pont del Dimoni sobre el riu Güell a principis del segle passat, s'ha convertit en signe d'identitat de Santa Eugènia de Ter. Foto 1900-1910.*

La reconstrucció del pont del Dimoni, reclamada insistentment des de fa més de trenta anys, continua fent-se esperar

s'acabarà fent», afirma l'excatedràtic de filosofia Eduard Herrero, que als anys vuitanta va ser president de l'Associació de Veïns i més tard va presidir el Club Esportiu Santa Eugènia

PEDRESDEGIRONA.CAT / ARXIU ELDIMONI.COM

>> *El pont del Dimoni en una pintura a l'oli de Jaume Pons Martí (1855-1931).*

de Ter (CESET). «El pont té una gran força simbòlica, afectiva i històrica. És el símbol del barri i, malgrat ser conscients que no podem fer una guerra reivindicativa quan la gent viu problemes molt més greus, no deixarem de reclamar-lo», subratlla Herrero. Segons ell, «a Santa Eugènia encara hi ha sentiment de poble, hi ha molta gent conscient de la importància de la vida social».

En aquest sentit, Ramon Macaya diu: «La rehabilitació del pont és prioritària, però també ho són altres qüestions que ajudaran a millorar la nostra qualitat de vida i que, si més no simbòlicament, estan relacionades amb la recuperació d'aquest emblema del barri». La conversió dels espais públics en llocs de trobada, convivència i cohesió és un dels seus principals objectius, però n'hi ha uns quants més. N'esmenta quatre: «La dinamització del comerç; l'atenció al jovent; la resolució dels problemes d'habitatge, distingint entre ocupacions per necessitat i ocupacions incíviques, i la gestió dels fons destinats al barri com a forma d'autogovern».

Un dimoni omnipresent

El periòdic digital *eldimoni.com*, l'Associació de Motos Dimonis de Santa Eugènia, el Banc del Temps Pont del Dimoni, l'antiga revista *El Dimoni Gros*, el Bar Pont del Dimoni... Costa moure's per Santa Eugènia sense topar constantment amb referències al dimoni que dona nom al pont. També hi ha una cançó de la festa major que hi fa referència; un retallable que s'utilitza a les escoles com a eina didàctica; el dimoni verd amb què s'identifica el CESET; els logos de l'Associació de Comerciants i del Centre Infantil i Juvenil Parroquial; el gegant el Dimoni del Güell... «El dimoni forma part de nosaltres, és indeslligable del barri», comenta Cèsar Coll, president de l'Associació de Motos, que va ser creada fa set anys i té seixanta socis. «Ens

Costa moure's per Santa Eugènia sense topar constantment amb referències al dimoni que dona nom al pont sobre el Güell

ELDIMONI.COM

>> *Ramon Macaya, de l'AV Santa Eugènia, a Can Ninetes, al costat d'una de les maquetes del pont del Dimoni, el dia de la presentació del projecte reconstructiu del pont.*

ELDIMONI.COM / ARXIU DE DOLORS PUNSI

ELDIMONI.COM

>> Eduard Herrero, excaedràtic de filosofia, va ser president de l'Associació de Veïns als anys vuitanta i posteriorment va presidir el club de bàsquet de Santa Eugènia de Ter (CESET).

vam posar el nom que consideràvem més adequat, no en va passar pel cap cap altre», explica. L'abat de Montserrat, l'eugenienc Josep Maria Soler, també va fer referència al dimoni en el pregó de la darrera festa major del barri: «El nostre dimoni, essent eugenienc, no pot pas ser dolent. És un geni bo —un *eudaimon*— com els que tenien els grecs clàssics».

>> Vista des de la finestra de la cuina dels pisos Santo Domingo el Sabio, amb la Catedral i Sant Feliu, al fons (1967), un any abans del desmuntatge del pont del Dimoni.

Element de cohesió

El pont es reconstruirà amb les pedres que se'n conserven, cent dovelles originals de les pedreres de Montjuïc, per formar els dos arcs laterals, fets amb estreps de formigó i amb paret de maçoneria tradicional. Els treballs es duran a terme d'acord amb la *Carta de restauració de monuments de Venècia* de 1964. El pont no s'emplaçarà al mateix lloc que ocupava antigament —l'actual cruïlla entre la frontissa del riu Güell i el passeig d'Olot, on ara hi ha una plataforma—, sinó uns metres més al nord, a l'altura del carrer de la riera Maçana. El projecte de reconstrucció pretén «fomentar la recuperació del patrimoni arquitectònic comú del Pla de Girona i millorar el teixit de vianants a la zona tot restituint elements històrics amb la modernitat tecnològica actual i amb un llenguatge de tradició constructiva tradicional en els acabats». Segons l'arquitecte Ramon Ripoll, es tracta de potenciar «una nova manera de viure la ciutat, l'imaginari col·lectiu eugenienc i l'urbanisme cultural,

«El pont té una gran força simbòlica, afectiva i històrica. És el símbol del barri»

DIMONIS DE SANTA EUGÈNIA

>> Cèsar Coll, de l'associació de motos Dimonis de Santa Eugènia, fent parada en una de les seves rutes, en aquesta ocasió al pont del Diable de Ceret.

tot convertint el pont en un element de cohesió social i altament pedagògic». Macaya confia que administracions públiques i empreses privades col·laborin en el finançament de la reconstrucció, i que una part del pressupost es cobreixi amb aportacions populars.

Josep Pastells
és periodista i escriptor.